

Број: 05-05-1-2797-2/11
Сарајево, 07. септембар 2011. године

**ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

- ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ
- ДОМ НАРОДА

**BOSNA I HERCEGOVINA
PARLAMENTARNA SKUPSTINA BOSNE I HERCEGOVINE
САРАЈЕВО**

PRIMLJENO:	09-09-2011	
Документарни број:	Радни број:	Број страница:
01.02.05-2-951/1		

S

Предмет. Сагласност за ратификацију уговора, тражи се

У складу са чланом 16. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора ("Сл. гласник БиХ", бр 29/00), достављамо вам ради давања сагласности за ратификацију:

Уговор о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима између Босне и Херцеговине и Исламске Републике Иран. Уговор је потписао г. Бариша Чолак, министар правде БиХ, 14. јуна 2011. године, у Техерану.

Будући да је Министарство правде БиХ надлежно за провођење поступка за закључивање овог уговора, молимо вас да на састанке ваших комисија, односно сједнице Дома, поред представника Предсједништва БиХ, као предлагача, позовете и представника Министарства који посланицима, односно делегатима може дати све потребне информације о уговору.

С поштовањем,

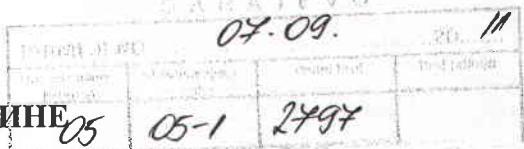

МФА – БА – МПП

Број: 08/1-42-9800-1/11
Сарајево, 31.08.2011. године

ПРЕДСЈЕДНИШТВО
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
САРАЈЕВО

ПРЕДСЈЕДНИШТВО БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

САРАЈЕВО

Предмет: Приједлог Одлуке о ратификацији Уговора о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима између Босне и Херцеговине и Исламске Републике Иран; - доставља се -

У прилогу акта достављамо Приједлог Одлуке о ратификацији Уговора о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима између Босне и Херцеговине и Исламске Републике Иран, који је потписан 14. јуна 2011. године у Техерану, на српском, босанском, хрватском, персијском и енглеском језику.

Подсећамо да је Предсједништво Босне и Херцеговине на својој 1. редовној сједници, одржаној 17. новембра 2010. године, прихватило предметни Уговор и за потписивање овластило министра правде Босне и Херцеговине.

Савјет министара Босне и Херцеговине на својој 157. сједници, одржаној 24. августа 2011. године, утврдило је Приједлог одлуке о ратификацији наведеног Уговора.

Молимо да Предсједништво Босне и Херцеговине, у складу са одредбама члана 17. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора ("Службени гласник БиХ", број 29/00), проведе поступак ратификације Одлуке о ратификацији Уговора о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима између Босне и Херцеговине и Исламске Републике Иран.

**Уговор о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима између Босне и
Херцеговине и Исламске Републике Иран**

Босна и Херцеговина и Исламска Република Иран (у даљем тексту: Уговорне стране) желећи да развијају сарадњу у подручју правне помоћи у грађанским и кривичним стварима у сврху остваривања ефикаснијих права и интереса својих држављана, заједно са унапређењем цјелокупних односа и сарадње између двије земље, споразумјеле су се како слиједи:

Глава I Опште одредбе

Члан 1.

- Држављани било које Уговорне стране ће уживати на територији друге Уговорне стране, у вези са личним и имовинским правима, исту правну заштиту као и држављани те Уговорне стране, у складу са својим националним законима те државе, под истим условима као и држављани те уговорне стране.
- Држављани било које Уговорне стране имаће на територији друге Уговорне стране слободан приступ судовима и другим органима који су релевантни за вођење грађанског и кривичног поступка.
- Одредбе ставова 1. и 2. овог члана такође се примјењују на правна лица успостављена у складу са законима Уговорне стране на чијој се територији налази њихово сједиште.

Члан 2.

- Од држављана било које Уговорне стране који се појављују пред судовима друге Уговорне стране, у својству тужиоца или странке у поступку, неће бити затражено да дају гаранцију само зато што нису држављани те Уговорне стране и немају боравиште у тој земљи.
- Одредбе из става 1. овог члана такође се примјењују на правна лица.

Члан 3.

Комуникација између Уговорних страна на основу овог Уговора вршити ће се дипломатским или конзуларним путем, путем Министарства правде Босне и Херцеговине, с једне стране, и правосудних органа власти Исламске Републике Иран, с друге стране.

Члан 4.

Осим ако није другачије прописано овим Уговором, замолница за правну помоћ, као и документи у прилогу замолнице, састављају се на језику Уговорне стране која тражи правну помоћ попраћени преводом на енглески језик. Захтјев ће бити овјерен службеним печатом.

Превод мора овјерити стални судски тумач за енглески језик или дипломатски или конзуларни представник Уговорне стране.

Члан 5.

На захтјев, Уговорне стране достављају једна другој информације о закону који је на снази или је био на снази на њеној територији и, ако је потребно, изводе из правних текстова.

Члан 6.

1. У смислу овог Уговора, јавне исправе и документи приложени уз њих са потписима и службеним печатом надлежног органа издати у било којој Уговорној страни биће прихваћени на територији друге Уговорне стране, без било какве легализације те ће имати исту снагу као у земљи у којој су издати.
2. Јавни документи који се односе на лични статус, а издати су од једне Уговорне стране, користе се на територији друге Уговорне стране, требају бити овјерени од стране Министарства ванских послова стране молитељице и преведени на енглески језик.

Глава II ПРАВОСУДНА ПОМОЋ

Члан 7.

Држављани било које Уговорне стране уживаје бесплатну правну помоћ пред правосудним органима друге Уговорне стране, биће ослобођени или ће им бити смањене судске таксе које се одобравају властитим држављанима, узимајући у обзир њихово материјално стање, како је прописано под истим условима за држављање те Уговорне стране. Ове олакшице такође ће се примјењивати у случајевима извршења одлука и уручивања докумената.

Члан 8.

Увјерење о имовинском стању које се мора осигурати како би се уживале олакшице из члана 7. овог Уговора издају надлежни органи Уговорне стране на чијој територији подносилац молбе има пребивалиште.

Увјерење које издаје дипломатско или конзуларно представништво које је надлежно на територији Уговорне стране или чији држављанин је подносилац молбе, сматраће се довољна чак и ако подносилац молбе има пребивалиште на територији треће земље.

Члан 9.

Орган од којег се тражи бесплатна правна помоћ или олакшица из члана 7. овог Уговора, доноси одлуку у складу са својим домаћим законима и од надлежних правосудних органа друге Уговорне стране може тражити информације.

Члан 10.

1. Ако држављанин једне Уговорне стране који има боравиште на територији те Уговорне стране жели користити помоћ пред правосудним органима друге Уговорне стране, може је писменим путем тражити од правосудних органа, где има пребивалиште, у складу са законима те државе.
2. Правосудни орган којем је поднесена молба у складу са ставом 1. овог члана, издаје увјерење из члана 8. овог Уговора.

Глава III

УРУЧИВАЊЕ СУДСКИХ И ВАНСУДСКИХ ПИСМЕНА И ИЗВРШЕЊЕ ЗАМОЛНИЦА

Члан 11.

Осим ако није другачије прописано овим Уговором, замолница треба садржавати слиједеће:

- а) назив органа који подноси замолницу и, ако је могуће, назив органа којем се подноси замолница,
- б) предмет замолнице,
- ц) име и презиме, занимање, националност, сједиште странака, жртве оптуженог, лица којим се суди и осуђених лица, те када се односи на правна лица потребно је навести назив и сједиште,
- д) име, презиме и адресу правних заступника, ако су познати,
- е) кратак опис чињеничног стања и законски опис кривичног дјела, као и објашњење или подношење текста релевантних закона, с потребним информацијама које се односе на вријеме и мјесто где је почињено, под условом да нису изричито укључене у приложеним актима и документима,
- ф) разлоге и детаље специфичних поступака или правила које Уговорна страна молитељица жели да буду испоштовани, укључујући подношење овјерених исправа,
- г) навођење оптималног рока за правилно пружање судске помоћи,
- х) остале потребне информације за правилно пружање помоћи.

Члан 12.

1. Замољени правосудни орган ће уручити судска писмена у складу са својим националним законодавством. Ако судско писмено или прилог не одговарају захтјевима из овог Уговора, замољени правосудни орган ће уручити писмено примаоцу, под условом да је он вольан да га прими.
2. У случају да адреса наведена у захтјеву није потпуна или тачна или прималац није познат на тој адреси, замољени орган ће, у кривичним стварима, учинити све да утврди адресу примаоца, у складу са властитим законима.

Члан 13.

Ако замољени правосудни орган нема надлежност да удовољи замолници, прослиједиће замолнику надлежним правосудним органима и обавијестити правосудни орган молиоца о томе.

Члан 14.

Уручивање писмена ће бити доказано доставницом, с датумом доставе, потписом примаоца и лица које је доставило писмено, као и потврдом надлежног органа или записником надлежног органа уз навођење датума и начин уручивање писмена.

Члан 15.

1. Замољени орган примјењује своје домаће законе у пружању правне помоћи. Ипак, може се примијенити одређено правило или процедуре које жели орган молилац да буду испоштовани, под условом да нису у супротности са законима односне државе.
2. Ако замољени правосудни орган то затражи, биће обавијештен о датуму и мјесту поступања по замолници, како би се омогућило заинтересованим странама да буде присутне у току поступка или да пошаљу свог представника.
3. Након пружања замољене правне помоћи, замољени орган ће вратити записи и документе о помоћи као и документе и доказе који су произишли из извршења замолнице. Ако замолници није могуће удовољити, разлози за неудовољавање замолници ће бити достављени правосудном органу молитељице и примљени документи ће се вратити.

Члан 16.

1. Трошкове пружања правне помоћи сноси замољена Уговорна страна, осим трошкова вјештачења.
2. У случају да се трошкови пружања правне помоћи покажу великим или ванредним, Уговорне стране ће унапријед преговарати и договорити се о условима у вези њих и начину плаћања трошкова.

Члан 17.

Замољена Уговорна страна може одбити пружање правне помоћи, ако је у супротности с њеним јавним редом, суверенитетом, сигурношћу или Уставом.

Глава IV ЗАШТИТА СВЈЕДОКА И ВЈЕШТАКА

Члан 18.

1. Свједок или вјештак који се појављују пред правосудним органима Уговорне стране молитељице, на основу позива којег му је уручио судски орган замољене Уговорне стране, не смије бити подвргнут кривичном гоњењу, притвору, суђењу и кажњавању за кривична дјела која су предмет претреса на којем се тражи његово присуство или за дјела почињена прије преласка границе Уговорне стране молитељице.
2. Свједок или вјештак ће изгубити заштиту која му је дата на основу става 1. овог Уговора ако није напустио територију Уговорне стране у року од 15 дана након што је обавијештен да је његово присуство потребно и ако је имао прилику да то учини. Временски рок предвиђен у ставу 1. овог члана не обухвата вријеме када свједок или вјештак није могао, из оправданих разлога, напустити територију Уговорне стране молитељице.

Члан 19.

Свједок и вјештак који се појављују на територији друге Уговорне стране имају право да добију од органа молитељице трошкове путовања и боравка у иностранству, као и накнаде које произилазе за дане које ће бити на путу.

Глава V ПРИЗНАВАЊЕ И ИЗВРШЕЊЕ ОДЛУКА

Члан 20.

У складу с условима утврђеним у овом Уговору, Уговорне стране ће признати и извршавати у односној земљи следеће одлуке донесене на територији друге Уговорне стране:

- а) судске одлуке које су донесене у парничном поступку, заједно с одлукама које се односе на трошкове;
- б) судске одлуке које су донесене у области кривичног поступка које се односе на захтјеве за накнаду штете и поврат предмета;
- ц) арбитражне одлуке.

Члан 21.

Одлуке из члана 20. овога Уговора биће признате и извршене под сљедећим условима:

- а) ако је одлука постала извршна у складу са законима Уговорне стране на чијој територији је издата;
- б) ако правосудни орган Уговорне стране, на чијој територији је одлука донесена, има надлежност у том подручју према законодавству Уговорне стране на чијој територији признање и извршење се тражи;
- ц) ако странка против које је донесена одлука, није била присутна у поступку, уредно позвана, у складу са законима Уговорне стране на чијој територији је одлука донесена, и под условом да је странка била уредно заступљена у случају да није била у стању предузети радњу поступка;
- д) ако претходну извршну одлуку нису издали, у вези истих странака, истог случаја и исте правне основе, надлежни правосудни органи Уговорне стране на чијој територији одлуку треба признати и извршити;
- е) ако признање или извршење одлуке није у супротности са Уставом, суверенитетом, сигурношћу или јавним редом Уговорне стране на чијој територији одлука ће се признати и извршити;
- ф) у случајевима у којим, у складу с одредбама овог Уговора, или због чињенице да у њему нису предвиђени, увидом у природу питања које, према законима замољене Уговорне стране, спада у искључиву надлежност њених судова.

Члан 22.

1. Замолница за извршење донесених одлука треба да се прослиједи дипломатским путем, надлежним правосудним органима Уговорне стране на чијој територији одлука треба да се изврши.
2. Уз замолницу из става 1. овог члана морају се приложити:
 - а) овјерени препис одлуке, заједно са потврdom о извршности, под условом да то није назначено у самој одлуци;
 - б) потврду у којој се наводи да странка, против које је донесена одлука и која није присуствовала поступку, а била је уредно позвана, и ако је странка била исправно заступљена у случају да није била у стању предузети радње поступка;
 - ц) овјерен превод на енглески језик докумената наведених под тачкама а) и б) овог става.

Члан 23.

1. Правосудни орган Уговорне стране на чијем подручју ће се одлука признати и извршавати ће извршавати одлуку у складу са својим националним законодавством.
2. Судски орган, одлучујући о захтјеву за извршење одлуке, неће испитивати меритум одлуке, међутим, дужан је испитати да ли су задовољени услови предвиђени члановима 21. и 22. овог Уговора.

Члан 24.

Правоснажне судске одлуке које доносе судови једне од Уговорних страна у споровима о личном статусу њених држављана признаће се и оне ће производити правни ефекат на територији друге Уговорне стране, само ако нису у супротности са законодавством Уговорне стране где се признају и извршавају.

Члан 25.

Арбитражне одлуке донесене на територији једне од Уговорних страна, као чланица Конвенције о признању и извршењу страних арбитражних одлука (Њујорк, 10. јуна 1958. године), ће, у складу с одредбама поменуте Конвенције, бити признате и извршене.

Члан 26.

Одредбе овог Уговора о извршењу судских и арбитражних одлука не могу бити препрека за примјену законских одредби Уговорних страна у извршењу одлуке коју је донио суд треће државе, а која се признаје на територији једне од Уговорних страна.

Глава VI

ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ У ОБЛАСТИ КРИВИЧНОГ ПРАВА

Члан 27.

Уговорне стране су дужне да, једна другој пружи правну помоћ у области кривичног права под условима прописаним овим Уговором.

Члан 28.

Правна помоћ у кривичним стварима обухвата достављање докумената и доказа, као и спровођење процесних радњи као што су испитивање оптужених, саслушање свједока и вјештака, претресање становица и лица.

Члан 29.

1. Уговорне стране ће извјештавати једна другу о пресудама које судови једне уговорне стране изричу против држављана друге Уговорне стране и које се уписују у кривичне евиденције.
2. На захтјев, Уговорне стране доставиће једна другој извод из кривичне евиденције за лица против којих је покренут поступак у Уговорној страни молитељици.

Члан 30.

1. Замољена држава може одбити пружање правне помоћи:
 - а) ако се захтјев односи на дјело које није кривично дјело према праву замољене Уговорне стране;
 - б) ако замољена Уговорна страна сматра да би извршење замољнице кршило устав, суверенитет, сигурност и јавни ред;
 - ц) ако дјело за које се тражи правна помоћ се састоји искључиво од кршења војних закона;
 - д) ако је дјело, према процјени замољене Уговорне стране, политичко кривично дјело или у вези са политичким кривичним дјелом.
2. За потребе овог Уговора, те у складу са ставом 1. (д) овог члана, слједеће се неће сматрати политичким кривичним дјелима:
 - злочин геноцида предвиђен Конвенцијом Уједињених нација о спречавању и кажњавању злочина геноцида (09.12.1948. године);
 - кривична дјела предвиђена у четири Женевске конвенције из 1949. године.

Члан 31.

Свака Уговорна страна се обавезује на изручење, на захтјев друге Уговорне стране, лица које се нађе на њеној територији против којег надлежни орган Уговорне стране молитељице води кривични поступак због извршеног дјела или извршења казне.

Члан 32.

1. Изручење ће се допустити ако је лице које се тражи починило дјело које представља кривично дјело према законима Уговорних страна и које је кажњиво казном затвора у трајању од једне или више година.

2. Изручење у вези извршења казне за почињено дјело с квалификацијом из става 1. овог члана биће допуштено ако је осуђени осуђен на годину дана или дужу затворску казну или више година.

Члан 33.

Изручење се не може дододити у случају лица:

- а) ако је држављанин замољене Уговорне стране, или
- б) коме је одобрен азил на територији замољене Уговорне стране.

Члан 34.

Изручење неће бити допуштено:

1. ако је кривично дјело почињено на територији замољене Уговорне стране;
2. ако је дјело, за које се тражи изручење, било почињено ван територије Уговорне стране молитељице и ако законодавство замољене Уговорне стране не прописује кривично гоњење у случају сличних кривичних дјела почињених изван њене територије;
3. ако, у односу на дјело за које се тражи изручење, у складу са законима једне Уговорне стране, немогућност извршења казне или помиловање ступи на снагу или, ако постоји други правни разлог који спрјечава покретање кривичног поступка или извршење казне;
4. ако је извршна пресуда била донесена против лица за које је затражено изручење, у односу на исто кривично дјело, или ако су правосудни органи замољене Уговорне стране покренули кривични поступак за исто кривично дјело;
5. ако се изручење одбија у складу са одредбама члана 33. замољена Уговорна страна може процесуирати оптуженога и покренути кривични поступак против њега пред надлежним судовима. У таквим случајевима Уговорна страна молитељица ће осигурати замољеној Уговорној странки доказе и средства која се односе на почињење кривичног дјела.

Члан 35.

1. Ако постоји кривични поступак против било којег лица за које се тражи изручење или ако је оно осуђено на територији замољене Уговорне стране за друго кривично дјело, изручење се може одгодити док се кривични поступак и издржавање казне не заврше.

2. Ако одлагање изручења повлачи застаријевање кривичног гоњења или озбиљно омета кривично гоњење лица за које се тражи изручење, замољена Уговорна страна може, ако је замолници правилно засновала Уговорна страна молитељица, дозволити привремено изручења у сврху спровођења кривичног поступка. Уговорна страна молитељица је дужна у том случају вратити изручено лице када се поступак заврши.

Члан 36.

Изручено лице не може бити притворено, кривично гоњено, суђено или кажњено за било који друго кривично дјело, осим за које је изручење дозвољено, нити ће бити изручено трећој земљи, осим:

- а) ако постоји претходна сагласност замољене Уговорне стране;
- б) ако изручено лице, иако је имало прилику, није напустило територију стране молитељице у року од 30 дана од дана пуштање из притвора или се вратило на територију Уговорне стране молитељице.

Члан 37.

Ако законодавство Уговорне стране молитељице прописује смртну казну за кривично дјело за које се тражи изручење, а законодавство замољене Уговорне стране не прописује такву казну или се у дотичној земљи смртна казна не извршава, изручење ће бити допуштено искључиво под условом да Уговорна страна пружи јамства да се смртна казна неће извршити.

Члан 38.

Замолница за изручење послана замољеној Уговорној страни ће имати сљедеће прилоге:

- а) овјерену копију налога за хапшење или рјешења о притвору, а ако се изручење тражи за издржавање казне - овјерен препис правоснажне пресуде. Ако налог за хапшење не наводи кривично дјело, мјесто и вријеме извршења, нити законску квалификацију, ти елементи морају бити садржани у овјереним прилозима;
- б) копију текстова закона који се примјењују на овај случај;
- ц) трајање преостале казне у случају изручења лица које је осуђено, а које је само дјелимично одслужило казну;
- д) све потребне информације за идентификацију траженог лица, име и презиме, имена родитеља, држављанство, адресу пребивалишта или боравишта, фотографију, личне

знакове препознавања, отиске прстију и све остале потребне информације, ако је могуће.

е) Замољена Уговорна страна може захтијевати додатне информације и документе, ако су информације које су предвиђене у ставу 1. овог члана непотпуне. Уговорна страна молитељица ће одговорити на овај захтјев у року од 30 дана.

Члан 39.

Када су задовољени формални услови за изруччење, замољена Уговорна страна, након што је примила замолницу за изруччење, ће без одгађања притворити тражено лице, осим ако се, у складу с овим Уговором, изруччење не може одобрити.

Члан 40.

1. У хитним случајевима, на изричиту молбу Уговорне стране молитељице, лице такође може бити притворено прије пријема замолнице за изруччење, ако се надлежни судски орган Уговорне стране молиље позове на налог за хапшење, односно извршну пресуду и најави замолницу за изруччење.
2. Притвор, у складу с одредбама става 1. овог члана, ће бити без одгађања пријављен страни молитељици.
3. Екстрадициони притвор и притвор у односу на почињење кривичног дјела, због којег је замолница за изруччење поднесена, урачунава се у дио казне који је тражено лице издржало.

Члан 41.

1. Ако потребне додатне информације нису поднесене у предвиђеном року, замољена Уговорна страна ће одмах обуставити поступак изруччења и пустити притворено лице на слободу.
2. Лице које је притворено на основу одредби члана 40. ће бити ослобођено ако замолница није поднесена у року од 30 дана након што друга Уговорна страна буде службено обавијештена о притвору.

Члан 42.

1. Замољена Уговорна страна ће обавијестити Уговорну страну молитељицу што је прије могуће о својој одлуци о замолници за изруччење.
2. Ако је изруччење договорено, замољена Уговорна страна ће обавијестити Уговорну страну молитељицу о мјесто и датум изруччења, као и о временском периоду у којем је тражено лице било у притвору у ту сврху.

- Лице за које је одобрено изручење ће бити пуштено ако га Уговорна страна молитељица не преузме у року од 30 дана од дана одређеног за преузимање. Ако се у том случају замолница за предају обнови, она може бити одбијена.

Члан 43.

- Ако више од једне државе затражи изручење истог лица за почињење истог или различитих кривичних дјела, замољена Уговорна страна ће одлучити којој замолници ће удовољити.
- При доношењу одлуке, замољена Уговорна страна ће узети у обзир све релевантне факторе, укључујући и да ли је замолница упућена у складу са Уговором, мјесто на којем је свако дјело почињено, датуме замолница, тежину дјела, држављанство лица које се тражи и могућност накнадног изручења другим државама молитељицама.

Члан 44.

Ако изручено лице избјегне на било који начин кривични поступак или издржавање казне и већ је боравило на територији замољене Уговорне стране, биће изручено на поновну молбу без подношење било којих докумената из члана 38. овог Уговора.

Члан 45.

- На захтјев Уговорне стране молитељице, замољена Уговорна страна доставља сљедеће:
 - предмете који могу послужити као доказ у кривичном поступку, ови предмети ће се такође подносити у случајевима када изручење није могуће јер је оптужени у бијегу или других околности;
 - предмете који су директно везани уз кривично дјело или су служили за почињење кривичног дјела.
- Сва права замољене Уговорне стране или трећих лица на те предмете биће задржана. Предмети на које се односе таква права морају бити послани што је прије могуће, без накнаде, замољеној Уговорној страни да врати ове предмете трећем лицу. Ако треће лице живи на територији Уговорне стране молитељице, оно може те предмете директно предати њима под условом да има одобрење од замољене Уговорне стране.

Члан 46.

- На захтјев, Уговорне стране ће одобрити транзит преко њихових територија лица које изручује у једну од Уговорних страна трећа земља. Замољена Уговорна страна није обавезна одобрити транзит у случајевима за које овај уговор не предвиђа изручење.

2. Замолница за транзит се подноси и рјешава по истом поступку као замолница за изруччење.
3. Замољена Уговорна страна ће одобрити транзит преко своје територије на начин који је најприкладнији за то.

Члан 47.

1. Трошкове изр учења с носи Уговорна страна на чиј ој државно ј територији с у настали.
2. Трошкове транзита сноси Уговорна страна молитељица.

Члан 48.

1. Уговорна страна молитељица обавјештава замољену Уговорну страну о исходу кривичног поступка који се води против изрученог лица.
2. Ако је изручено лице осуђено, Уговорна страна подноси примјерак извршне пресуде.

Глава VII ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 49.

Овај Уговор подлијеже ратификацији. Ступа на снагу тридесетог дана од датума пријема посљедњег обавјештења којим се Уговорне стране обавијештавају о ратификацији која се врши по поступку у складу са њиховим законодавством.

Овај Уговор се закључује на неодређено вријеме, осим ако једна од Уговорних страна не обавијести другу Уговорну страну о његовом престанку у писаном облику дипломатским путем. У том случају сматраће се да је Уговор раскинут 6 мјесеци након наведеног обавјештења.

Престанак важења овог Уговора неће утицати на правосудну помоћ, изруччења, доставе судских и вансудских писмена и извршење замолница и признање и извршење одлука које су поднесене за вријеме његова важења.

Састављено у Техерану дана 14.06.2011. који одговара _____ (перзијски календар)
у два истоветна примјерка на српском, босанском, хрватском, перзијском и енглеском
језику, с тим да су сви текстови једнако ваљани. У случају разлика у тумачењу
одредаба текста Уговора, енглеска верзија ће превладати.

За
Босну и Херцеговину
Бариша Чолак, с.р.

За
Исламску Републику Иран
Seyed-Morteza Bakhtiari, с.р.